

TeenBookTo

АНДРІЙ КОКОТЮХА

ВРЯТУЙТЕ
БЕТМЕНА

ПОВІСТІ

Харків
«Фоліо»
2020

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

1. *Оголошується Супербал*

— Спочатку він був проти! Але я з ним поговорила — і він дозволив!

В словах Каті Котовської звучала неприхована перемога. Проте ані Максим Білан, ані Денис Черненко її райдужних настроїв не розділяли.

Хоча Максим усе ж таки міг бодай морально підтримати дівчину, яка була йому не байдужа. Проте коли йшлося про її вітчима, тобто — нерідного батька, який до всього ще був директором їхньої школи Анатолієм Федоровичем Громовцем на прізвисько Плазун, він, як і його друг Денис, були невблаганні.

Хлопці не любили його. І вони мали на це повне право, особливо — Денис. Цього літа вони познайомилися з новим директором за кримінальних обставин. Громовець, виявляється, кохався на екзотичних тваринах, заборонених для ввезення в Україну. Тому він не знайшов нічого кращого, як замовити крадіжку кількох таких тварин із тераріуму для поповнення своєї жахливої колекції. А коли хлопці волею випадку викрили його, шкільний директор зачинив Дениса з виховною метою у сараї, який кишів гадами.

Черненко не боягуз. Він міг не лише постояти за себе, а й при нагоді кинутися з кулаками на ворога, старшого та сильнішого за себе. Та й просидів хлопець у полоні не так уже й довго, поки Максим проявляв чудеса винахідливості, визволяючи його. Однак після цієї пригоди вони обоє зненавиділи Плазуна лютою ненавистю. І з осені між хлопцями і директором їхньої школи почалася затяжна війна.

Катя Котовська цього всього не знала. Сталося так, що довгий час вона з мамою жила в Одесі, де мамі запропонували непо-

гану роботу, і не так часто бачила свого вітчима. Та й знала вона його лише з гарного боку. На це Максим якось зауважив: не було часу побачити в людині плазуна. Між іншим, з Максимом Катя познайомилася восени в Одесі, саме тоді, коли разом із мамою поверталася до Києва. Контракт у мами закінчився, та й вітчим багато разів казав, що скучив, і родина мусить жити разом.

Яке було здивування Каті, коли вона дізналася, що вітчим та її нові друзі, один з яких, Максим, навіть урятував її у скрутну хвилину, виявилися заклятими ворогами! І можна собі уявити, як вона була розгублена. Адже так чи інакше, їй доводилося тепер робити вибір.

Правда, до честі нових друзів Максима, Дениса та Оксани, нової Катині однокласниці, вони не ототожнювали Катю з її названим батьком і не вимагали робити такий непростий вибір. Та й Анатолій Федорович, попри всю свою капосну вдачу, теж виявився не таким уже батьком-тираном. Звісно, іноді Катя чула його бурчання стосовно того, що вона вибрала собі не ту компанію. Проте це справді було не так часто. І, швидше за все, Плазун бурчав для самозаспокоєння: він же не міг просто так, нічого не кажучи, дозволити доньці товаришувати з тими, з ким перебував у стані затяжної холодної війни.

Але Катя теж переглянула деякі свої погляди. І погодилася з Максимом: Анатолій Федорович Громовець справді виявився не зовсім таким, яким дівчина уявляла його собі, коли проводила з вітчимом кілька тижнів на рік. Переважно — відпустки, свята і частково — канікули. Не все в ньому дівчині подобалося.

Наприклад, коли він запропонував поїхати на квартиру, де він тримав свій невеличкий тераріум, Катя категорично відмовилася. Сказала, що боїться гадів навіть намальованих. Їй було дивно, як це людина може кохатися в жабах, ящірках, зміях та інших потворах. Або ось недавній випадок, із заборону маскарadu на Геловін... До речі, під час маскарadu, який усе ж таки відбувся, друзі, як завжди, вскочили в халепу, вибратися з якої їм допоміг, сам того не знаючи, Плазун. Це був чи не єдиний випадок, коли від ворога їм була реальна користь.

Та з цього всього Катя Котовська зробила, врешті-решт, несподіваний і корисний для себе висновок. Вважаючи себе оде-

ситкою, тобто народженою в Одесі і просякнутою традиціями цього неповторного міста, дівчина десь за тиждень після пригоди на Геловін заявила Максимові: одесити — оптимісти, це у них у крові, а раз так, то в усьому треба бачити лише позитивні сторони. Вона згодна, що її вітчим Анатолій Федорович Громоовець — людина з дивацтвами, не зовсім проста в спілкуванні. Але кожна людина має право на свої дивацтва, і не кожен мусить бути в спілкуванні простим, як двері.

Бо, на відміну від друзів, Катя знає свого названого батька і з хорошого боку. А значить, його темна половина проявляється за якихось обставин, що не завжди залежать від нього. Треба тільки знайти спосіб, щоб ці темні сторони якомога рідше проявлялися.

Максимові Білану такий підхід сподобався. Він навіть поділився цими висновками з татом, і Білан-старший, який теж недолюблював Плазуна, погодився: навіть закінчений негідник мусить мати за душею щось світле. Раз Катя знає шкідливого директора з хорошого боку, значить, не все добре він ще втратив. Отже, не зовсім безнадійний як людина. На тому й погодились.

І ось тепер Катя розповідала друзям про успіх своїх тривалих переговорів з вітчимом.

Компанія традиційно зібралася в Бабусиній хаті. Так Білан називав однокімнатну квартиру, яку заповіла йому бабуся і до якої він переїде, коли стане повнолітнім. Тут хлопець облаштував собі невеличкий приватний кабінет, де міг побути на самоті, почитати, поблукати в інтернеті чи пограти в шахи з віртуальними партнерами, яких по Україні мав близько десятка, а не так давно з ним почали грати англієць і американець. Та після того як знайомство з Денисом Черненком мимоволі втягнуло Максима у вир несподіваних пригод, Бабусина хата стала для них штаб-квартирою, де розроблялися різні стратегічні плани дій і приймалися важливі рішення.

Цього разу, за місяць до новорічних канікул, компанія зібралася в «штабі» саме з ініціативи Катерини. Ідея, яку дівчина виклала, нікому не сподобалася. Та Катю це якось мало хвилювало. Головне — директор школи, він же — її вітчим, таки дозволив організувати під Новий рік свято під назвою «Бал супергероїв». Або для простоти — Супербал.

Задумка дуже проста. Всі бажаючі готують собі на новорічну шкільну ялинку костюм, який повинен зображати будь-якого супергероя з фільму, плюс — мультика чи комікса. Обравши героя, учасник придумує йому відповідний костюм і номер на свій смак. Цим номером кожен супергерой повинен скласти своєрідний екзамен, а той, хто зображує супергероя, — відповідно захистити цим номером свого персонажа. Оцінювати героїв буде журі, і три переможці отримають суперпризи.

— Ось тут я ще не придумала, — призналася Катя. — Але тато... ну, наш... словом, він обіцяв взяти це на себе, раз уже дав добро.

— І все одно спочатку він був проти, — буркнув Денис.

У присутності Каті було вирішено не називати її вітчима Плазуном, але й не звати на ім'я та по батькові.

— Знаєш чому? — запально запитала Катя.

— І знати не хочу, — знову буркнув Черненко. — Вредний тому що...

— Дуже просте пояснення! Каже, недавно всі хотіли зображати монстрів і потвор, тепер всі будуть перевдягатися у Людину-павука! Розумієш, він просто це ще не дуже сприймає... Для більшості наших батьків маскарад — це начепити бороду з вати, вуса з вовни, вдягнути півмаску, причепити картонного носа або на крайняк перевдягтися в зайчика! А тут — монстри і герої з коміксів! Що тут незрозумілого? Я ж умовила його, він пішов на зустріч!

Максим витримав багатозначну паузу, після чого промовив:

— Катя права, народ. Більшість наших батьків не сприймають нормально те, що замість Вінні-Пуха чи Карлсона дівтора почала тягнутися до Людини-павука або Черепашок-ніндзя. Та правий і він: ті, хто зголоситься на цей Супербал, перевдягнуться в ту ж таки Людину-павука, і на цьому все скінчиться. Фантазії в народу, мені здається, нуль. Я навіть не уявляю, в кого можуть перевдягнутися дівчата.

— У Лару Крофт, — озвалася Оксана, яка дотепер більше відмовчувалася. — Це така супержінка, як Індіана Джонс. Вона шукає різні старовинні реліквії та постійно перемагає при цьому конкурентів і просто монстрів.

— Коротше, нехай проявляють фантазію! — очі в Каті Котовської і далі радісно сяяли. — Навіть якщо ви всі праві, і прийде десять Людей-павуків, вони будуть змагатися між собою за звання кращої Людини-павука в нашій школі! Ось ти, Максиме, ким будеш?

Білан і Черненко перезирнулися. Обоє, не змовляючись, знизили плечима. А тоді Максим відповів:

— А хто тобі сказав, що я взагалі братиму в цьому участь? Я не супергерой і не захоплююсь ними. Мені все це нецікаво. Ні, мене там не буде.

— І мене, — вставив Денис. — Цього ще бракувало — в павука перевдягатися! Та я на турніку підтягнуся більше і швидше за будь-якого твого супергероя!

Посмішка сповзла з Катиного обличчя. Згасло сяйво в очах.

2. Катя образилася

Наступного дня, коли Денис, як завжди, зустрів Оксану біля її під'їзду, щоб провести до школи, дівчина сказала:

— Ти знаєш, що Катька на вас образилася?

— О! — Черненко щиро здивувався. — А це ще чого?

— Бо вона думала, що ви, найближчі друзі, першими підтримаєте її ідею Супербалу і першими запишетесь в список героїв.

— Ага, — реготнув Денис. — Білан — Людина-павук, я — Людина-павук два, а ти — Людина-павук три. Точніше, павучиха.

— Не смішно, — Оксана холодно глянула на хлопця.

— Не смішно, це правда, — кивнув Черненко. — Навіть невелико. Якби можна було повеселитися від душі, я б першим записався. А так, подумай сама — ну невже ми з Біланом схожі на дебілів, які фанатіють від різних там суперменів?

— Мало ми з тобою ходили в кіно про супергероїв? Хто мене на «Темного лицаря» тягав?

Оксана мала на увазі фільм про нові пригоди Бетмена, на який Денис повів її влітку.

— Хочеш сказати, тобі не сподобалося?

— Нічого я не хочу сказати. Крім того, що ви обоє повелися, як двоє зануд. Ти, до речі, цілком міг би показати який-небудь силовий номер, спортсмен як-не-як. А Максимові я взагалі дивуюся: він, насправді, зобов'язаний підтримувати свою дівчину в усіх її починаннях!

Якийсь час вони йшли мовчки.

— Слухай, — сказав нарешті Денис. — Так Катька ж учора наче нічого не тойво, посиділа ще, попросалася і пішла собі...

— «Не тойво!» — передражнила його Оксана. — Прийшла додому і подзвонила мені невдовзі. Сказала, що дуже ображена і просила передати: говорити з вами не хоче.

— Назавжди? — поцікавився Денис.

— Що — назавжди? — не зрозуміла Оксана.

— Ну, назавжди розмовляти перестане? Зовсім ніколи навіть «здоров» нам не скаже?

Схоже, ані Оксана, ані Катя, приймаючи таке тверде рішення, навіть не задумувалися над подібними питаннями.

— Не знаю, — дівчина знизала плечима.

— Між іншим, ти ось все «ви, з вами»... А чому не «ми»? Про себе чого не говориш? Чи на тебе гнів Каті не поширюється?

Оксана відповіла не відразу.

— По-перше, — мовила вона нарешті, — ми з Катериною подруги, в одному класі вчимося, навіть за однією партою тепер сидимо. Було б нерозумно з її боку не розмовляти зі мною. Подруге, стосунки між дівчатами в певних моментах інакші, ніж між дівчатами і хлопцями. Тобто те, що подруги можуть пробачити одна одній, хлопцям не завжди пробачають. Нарешті, потретьє, я все ж таки не кинула її так, як ви обоє. Я братиму участь у Супербалі.

Від несподіванки Денис аж зупинився. Причому став просто посеред калюжі, яку секундою раніше збирався переступити.

— Отак... Цікаво, ким же ти будеш? Якого героя хочеш зображати? Ту, як її... Лару свою, Крофт?

— Ксену, — коротко відповіла Оксана. — Чого став, пішли.

— Кого? — не зрозумів Черненко.

— Вона — Ксена, я — Оксана. Все просто, — пояснила дівчина.

Замість Каті відповів Микола.

— У мене є сестричка. Менша на чотири роки. Три години тому її у темному під'їзді перестрів хтось у чорному і налякав. (с. 19)

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Зміст

Врятуйте Бетмена	3
Фальшиве кіно	49